

۲۰۱۷/۰۴/۰۵

شير محمد اميني ستانکزی

د ژوند هيلې او نابيره مرگی (لنډه کيسه)

د مني څپرکي ورسنتی ورځې او د ښوونځيو آزمويني پای ته رسيدلي وي، زده کوونکو د نمر و اعلان ته ورځي شميرلي. اسد له هغو تکړه او پوه زده کوونکو څخه ؤ، چې سرکال يې دولسم ټولگی پای ته ورسول، خو د اسد هغه هيلې، چې دې درلودې، ولې نا ځوانه مرگی د دنگ چنار په څير غوڅ را ځملول.

د اسد يوه هيله دا وه، چې د نتايجو د اعلان په ورځ د کلي مشران به راټول او ښوونځی ته به بيوزي، تر څو خپله خبرپاڼه (اطلاع نامه) لاسته راوړي، نو دوی به بيا ترکلي يې بدرگه او خپلې کورنۍ غړيو ته مبارکي وړاندې کړي. اسد تازه د مجردی ژوند څخه خلاصی پيدا او کوژدن شوی ؤ، دې ته خدای داسې پيغله او په ونه دنگه ځواني درلودونکي بي بي ورنصيب کړي وه، خو قسمت د دواړو د يو ځای کيدو مل نه شو، اوس اسد او پيغله بي بي په دې نړۍ کې نشته.

د اسد د ښوونځي د پايلو د اعلان ورځ راورسيده، اسد سهار وخت لمانځه ته پاڅيدل او لمونځ يې وکړ، بيا خپل مورگی ته وويل، چې زه کلي ته ځم او مشران خبروم چې زما د نتايجو د اعلان ورځ ده، ته به مې پلار ته ووايي چې چيرته لار نشي په نهو بجو ښوونځي ته يوځای له کلي مشرانو سره راشي.

اسد وويل، مورجانې دعابي کوه، چې د تيروکلو په شان زه په ټولگی کې لومړی درجه شم. چې زما د اول نمره گي زيری ميرويس جان هوسی چې د دې په نوم شوي ميرمن وه وروړي.

مور يې لاسونه په لپه کړ، ويې ويل چې زوی جانه خدای دې په هرلوري چې مخه شوه بريالی او سرلوري دې لري. ورځه ولاړ شه خدای دې بريالی او پر غاړه دې گلانو سره پک کورته راوله.

اسد ولاړ د کلي څورته مشران يې ښوونځي ته په نهو بجو راوغوښتل، اسد کورته بيرته را ستون نشو او مخامخ د ښوونځي په لور رهي شو.

کله چې ښوونځی ته نږدی شو د اسد ترسترگو هيڅ کوم زده کوونکي ونه لگيدل، ځان سره يې وويل، چې دا څه چل دی، ولې نن خو د نتايجو د اعلان ورځ ده. خو اسد خپل ساعت ته وکتل څه کم اته بجې وي اسد وويل، بڼه دا خو وخت دی او نتيجې په نهو بجو اعلانيري. مبابيل يې له جيبه راوويست او خپلې بي بي سره په اړيکه کې شو. دې خپل بي بي هوسی ته وويل، چې گراني نن زه خپل د اول نمرگی پاڼه ترلاسه کوم، چې ته ماته څه تحفه راليري.

هوسی وويل اسد جانه الله دي تا راته بريالی لري، بس څه چې غواړي هغه به زه دروليرم، خو پلار ته به ووايم، چې تاته يو جوړ سپين کالي او ښکلي غاړه ولري، گل به پري ووهم او دروي به يې ليرم، نور بيا سره گورو.

کله چې د دوی دواړو خبرې ختمې شوې نو اسد د ښوونځي انگر ته ځان ورسول گوري، چې زده کوونکي او ښوونکي راغلي ؤ.

اسد هم د خپلو مشرانو او د خپل پلار راتگ ته شيبې شميرلي. ټول زده کوونکي او ښوونکي ښوونځي ته راغلل په دې مهال د اسد د کلي مشران او پلار يې چې په لاسونو کې گلان ؤ راننوتل.

د ښوونځی له ادارې څخه سرښوونکی را بهر شول او زده کوونکوته يې وويل، چې د هر ټولگی زده کوونکي د په ليکه ځای پر ځای کيني او ميلمانه دي دلته د زده کوونکو مخ ته راشي او پرڅوکی دې کيني، زده کوونکي سره راټول او پرځای کيناستل.

د ادارې څخه د هر ټولگی ښوونکي را بهر او له ميلمنو سره يې د روغبر کولو وروسته د نمر و اعلانولو مراسم يې د تلاوت او لنډو خبرو سره پيل او بيا د ښوونځي سرښوونکي وويل، په لومړی کې د دولسم ټولگی نمرې به اعلان کړو، ځکه د دې ټولگی زده کوونکي نور له ښوونځي څخه خدای په امانی اخلي، ټولو زده کوونکو په لور غږ د سر ښوونکي خبره تائيد کړې، چې سمه ده مور دا خبره منو.

د دولسم ټولگی ښوونکی جان آغا د نتايجو اعلانولو لپاره ټول د دې ټولگی زده کوونکي متوجه کړل، اسد له پيره شوق او هوس نه زړه په ډباري پيل وکړ، چې گوندی؛ دی اول لمبر وي خو چې ښوونکي د نعيم نوم واخيست چې د دولسم او ښوونځی په کچه اولنمره دی مبارکي ورکړه.

د پاڼو شميره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پاڼوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

اسد پاڅيد چې دا يوولس کاله زه اولنمره وم دا څنگه چې نعيم لومړی درجه شو، له واري يې چيغه او پرځمکه پريوت. بنوونکي نور خبرپانې بندي کړې او ټول په اسد راټول شول.

اسد يې جگ کړ اوبه يې پرې واچولې خو اسد په هوش رانه غی، پلار او د کلي خلکو اسد روغتيايي مرکز ته ورسوول، خو چې ډاکټرانو د اسد وضعيت وکوت او معاینه يې کړ. پلار ته يې وويل، چې د خدای رضا ده هلک نور له ژونده لاس اخيستي.

د ډاکټر خبره چې د اسد پلار واريده بې هوشه پريوت له څو دقيقو وروسته چې بنه شو؛ نو يوځای د مشرانو سره د اسد جنازه د کور په لوري روانه کړه.

د اسد جنازه په نابيره توگه د مور او د کورنۍ غړو سترگوته کينودل شوه، د خوښۍ ځای پر وير بدل شو، کله چې د اسد خبره هوسۍ ته ورسیده په چيغه يې ناره کړه، چې د اسد هيله ولې د ناخوانه مرگي خوراک شوه، اسد د دې نړۍ اولنمره نه؛ بلکې د هغې نړۍ اولنمره شو.

هوسۍ هم پرځمکه پريوته او له دې نړۍ څخه خدای په امانې وکړه. د اسد او هوسۍ دواړه د جنازې کټونه د گلانو په سينگار چې د کلي مشرانو او خپلوانو د اسد لپاره تحفي راوړي وي پرې تومبلي و.

د اسد او هوسۍ د جنازې کټونه د کليوالو د اوږو پرمت د کلي څخه د هدېرې په لوري روان کړل او دواړه يوځای څنگ په څنگ د تور لحد غيږې ته وسپارل. خو اوس د دواړو هيلې په نورو نويو هيلو بدلې شوې او د هغې نړۍ آزمويې ته ولويدل، چې خدای خير پايله به يې څنگه وي او خبرپانه (اطلاع نامه) به په کوم لاس خپل کړي.

پای

د پاڼو شميره: له ۲ تر ۲

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ